

POUTNÍK.

SLOVO PŘED POUTÍ NA MARIÁNSKÉ HOŘE

Draží bratři a sestry, milí farníci,

skončil čas prázdnin a dovolených a my po roce vyhlížíme poutní slavnost na Mariánské Hoře. Tato pouť je vhodnou příležitostí, abychom se společně poohlédli a zhodnotili, co se za poslední rok na tomto místě s pomocí Boží podařilo opravit či vybudovat.

Během zimního období pan Kamil Mareš z Horní Čermné opravil oba boční oltáře v poutním kostele Narození Panny Marie, které byly již značně poškozené. Jednalo se o poměrně náročnou renovaci oltářů. Díky precizní a obětavé práci pana Mareše jsou oba oltáře v pořádku a jsou ozdobou kostela. Při těchto pracích nezištně pomáhal také pan Ladislav Pecháček z Dolní Čermné. Zub času vykonal své také na oltářních plátnech, antipendíích a na závěsech v presbytáři, proto došlo k jejich výměně. Velkou zásluhu na tom má paní Helena Voksová z Verměřovic, která mnohé udělala ve vlastním volném čase.

Ing. Václav Syka z Verměřovic zhotovil nové dveře do sakristie a na kůr poutního kostela. Jedná se o hodnotné dílo za symbolickou cenu. Došlo také k výměně potahů sedaček v presbytáři kostela. Místo nevkusné červené koženky byl pořízen hnědý potah. Před léty odcizené obrázky sv. Ludmily a sv. Václava z hlavního oltáře byly nahrazeny uměleckými fotografiemi obou světců. Zásluhu na tom má fotograf Filip Kotek z Olomouce.

Na konci června a začátkem prázdnin došlo k obnově jednotlivých kapliček křížové cesty na Mariánské Hoře. Pan Antonín Pecháček st. z Ústí nad Orlicí se svým synem Antonínem, správcem Mariánské Hory, opravili opadanou omítku kapliček, vyspravili římsoy a zpevnili pískovcové stupně. Mládež z naší farnosti očistila kapličky a pískovcové stupně od mechu, provedla penetraci a vrchní nátěr omítek, natřela všechny dřevěné prvky a uklidila křížovou cestu. Celkem naši mladí, v sestavě: sestry Pecháčkovy z Mariánské Hory Barbora, Marie, Terezie a Magda, sestry Motlový z Dolní Čermné Anna a Magda, dále Martina Pecháčková z Libchav, Honza Marek z Verměřovic, Jirka Majvald z Letohradu, Tomáš Vondra z Petrovic a Petr Macan z Verměřovic, odpracovali zdarma na obnově křížové cesty obdivuhodných 296 brigádnických hodin. Je to pěkný dar mladých poutnímu místu a věřím, že Pán Bůh je za to mnohonásobně odmění.

Letošní práce však na Mariánské Hoře nejsou zdaleka skončené. Hned po pouti bude, firmou Jiří Křivohlávek, Klempířství – pokrývačství, Rudoltice, opraven komín a vyměněna střešní krytina na bývalém poutním domě, ve kterém nyní bydlí rodina Pecháčkových. Plánuje se rovněž ozvučení celého kostela a pořízení příslušné aparatury (mikrofony, zesilovače, reproduktory). Během příštího zimního období by mělo dojít k opravě hlavního oltáře a kazatelny v poutním kostele. Také kostelní lavice jsou ve velmi špatném stavu. Jsou napadené červotočem a průběžně se rozpadávají. Ekonomická rada naší farnosti, vzhledem k dalším nutným opravám farního kostela sv. Jiří v Dolní Čermné, nedoporučila pořízení nových kostelních lavic na Mariánskou Horu z běžného farního rozpočtu. Pokud se ale sežene sponzor, který by financoval zhotovení nových kostelních lavic na Mariánskou Horu, jistě nikdo nebude proti.

Z uvedeného vyplývá, že s pomocí Boží a zásluhou mnohých dobrodinců a obětavých pomocníků, se podařilo na

Mariánské Hoře vykonat nejedno dobré dílo. Většinou se jednalo o nenápadné až drobné opravy, ale všichni dobře víme, že i ty jsou pro celkový dojem poutního místa nezbytné a důležité.

Bratři a sestry, chci vám všem touto cestou srdečně poděkovat za všechny vaše dosavadní finanční dary během účelových kostelních sbírek a za samostatné dary věnované na opravu poutního kostela a střechy bývalého poutního domu. Děkuji vám rovněž za jakoukoliv vaši pomoc poutnímu místu na Mariánské Hoře. Všem patří upřímné a od srdce „Pán Bůh zaplať!“

Využívám této příležitosti a nechávám na vašem zvážení a finančních možnostech, jak podpoříte letošní kostelní sbírku během poutní slavnosti na Mariánské Hoře. Je určena na dokončení opravy poutního kostela. Vás, kteří byste chtěli tomuto místu pomoci až časem, upozorňuji na číslo konta naší dolnočermenské farnosti: 155 816 135 / 0300. Předem vám upřímně děkuji za jakoukoli finanční pomoc.

Rád vám všem vyprošuji, abyste se během letošní pouti na Mariánské Hoře duchovně obnovili, posílili a načerpali z tohoto místa potřebné milosti do dalších dnů a let vaší životní pouti. Usilujme jako Panna Maria, abychom svými pozemskými narozeninami, kterými jsme vstoupili do tohoto světa, dále úspěšně směřovali k narozeninám pro věčný život. Ze srdce přeji nám všem nádhernou a požehnanou poutní slavnost.

otec Pavel

VÝSLEDEK „KRABIČKOVÉ“ SBÍRKY V NAŠEM KOSTELE

Od 24. listopadu 2006 do 29. dubna 2007 probíhala v našem farním kostele sv. Jiří v Dolní Čermné tzv. „krabičková“ sbírka. Při ní se soustředilo mnoho materiálu, zboží a pomůcek, které postrádají zahraniční misie. Vše bylo odesláno:

Charitě do Pardubice byl odeslán pro misie 14 kg balík se zbytky látek dne 20. 6. 2007.

Charitě sv. Anežky české byl odeslán balík dne 20. 6. 2007 pro misie o váze 13 kg a v něm:

17 ks. optických brýlí, 9 pouzder na brýle, 1 obroučky brýlí, 10 párů optických skel, 11 slunečních brýlí, 2 ks. pánských hodinek, 2 ks. dámských hodinek, 8 růženců, 12 ks. křížků - přívěsek, 13 medailónků - přívěsek, 6 balení papírových kapesníků, 15 ks. toaletních mýdel, 5 krémů na ruce, 4 universální čističe, 1 NZ anglicky + německy, 1 velká krabice vystřížených známek, 2 pastelky, 4 propisovačky, 2 obyčej. tužky, 1 velká obálka čistých prání, 1 poznámk. bloček, 1 krabička telefon. karet, 1 krabička kalendářků a 1 větší obálka neplatných mincí a papír. bankovek.

Nadaci LL Praha bylo odesláno 2 300,- Kč na léky pro malomocné a TBC dne 8. 6. 2007.

Poštovné 2 balíků a 1 složenky 100,- Kč.

Vše, co se podařilo soustředit a poslat prostřednictvím charit pro misie, bude mírnit utrpení, bídu, nemoci a negramotnost našich bratří a sester v rozvojových zemích Afriky, Jižní Ameriky, Asie a Oceánie. Bída a nemoci, které národy těchto kontinentů sužují je pro nás naprosto nepředstavitelná. A stačí na naše poměry jen málo, pouhých našich 150,- Kč, které dokáží vyléčit malomocenství v počátečním stadiu. Mějme nadále srdce i dlaně otevřené pro potřeby trpících bratří a sester. (Poštovní složenky LL mohou vydat na požádání.)

Pražská Nadace Likvidace lepry (LL) letos slaví 15 let své služby malomocným a dalším nemocným. Za tuto dobu odeslala od nás dárců, věřících a lidí s otevřeným srdcem v ČR, **132 mil. Kč, z toho od nás z Dolní Čermné bylo odesláno 63 849,- Kč** (tj. 425,7 osob, které jsme pomohly vyléčit!) Zaplat' Pán Bůh všem a díky Bohu za vaši štědrost!

Nadace LL Praha v prosinci 2006 otevřela první novou nemocnici sv. Josefa v Bhilapahari v Indii pro léčbu lepry a TBC. Výstavbu a provoz financuje česká LL Praha. Tato nemocnice slouží **chudým lidem a léčba je zde zdarma**. Je samozřejmé, že tato nemocnice poskytuje léčbu i u ostatních akutních nemocí a poskytuje první pomoc při úrazech. V současné době se připravuje stavba 2. nemocnice pro malomocné a TBC v Mídnapore v Indii, jejíž výstavbu i provoz bude též financovat LL Praha.

Vám všem, našim věřícím, kteří jste podpořili tuto sbírku, ať hmotně, finančně, modlitbou nebo osobní obětí, patří upřímný dík „Pán Bůh Vám zaplat'“ za lásku a milosrdenství, které projevujete trpícím a chudým!“ Osobně vám moc děkuji i já, který tuto sbírku za farnost organizuji.

Vlad. Jansa

TREFA DO VLASTNÍCH ŘAD

Nevím, jestli jste si všimli, že v našem kostele slyšíme neobvyklá slova v modlitbě věřících, které neodpovídají pravidlům českého pravopisu a výslovnosti. Zvláště je to výrazně slyšet v modlitbě růžence před začátkem mše svaté. Prosím, neurazte farníci! Berte to jen jako připomínku. Zkomolením výslovnosti se slova v modlitbě mohou stát nepatřičná, ba i směšná a mohou snížit i hodnotu modlitby.

Momentálně si vzpomínám na dva nesprávné tvary výslovnosti:

V modlitbě Zdravas Maria místo **plod**, života Tvého jasně slyšíme „**plóót**“. Nejedná se plot s dlouhým ó, ale plod lůna Panny Marie, kterým je sám Ježíš.

V té samé modlitbě na místo požehnaná **mezi ženami** bývá také slyšet „**mezi ženami**“. Žádná česká předložka „mezi“ tuto formu nezná.

Jsem přesvědčen, že správná výslovnost patří i do modlitby lidu, aby se pro náhodné návštěvníky kostela a nevěřící nestala pro špatnou výslovnost komickou.

js.

VATIKÁN, HISTORIE A SOUČASNOST

V podvědomí lidí je Vatikán nejdůležitější součástí Říma, jakousi jeho vzácnou „perlou“. Má však nesmírný význam, je historickým a duchovním sídlem římskokatolické církve, bazilika sv. Petra a Vatikánská muzea představují skutečnou světovou pokladnici umění. Haagskou

konvencí z roku 1954 byl

Vatikán prohlášen za mezinárodní pamětihodnost zasluhující

1

úctu a ochranu a v roce 1984 jej UNESCO uznalo za součást světového kulturního dědictví.

Vatikánský městský stát „*Stato della Città del Vaticano*“ je dnes nejmenším nezávislým státem na světě. Rozkládá se na území trojúhelníkového tvaru ve středu Říma na ploše pouhých 44 ha. Má svou vlastní banku, poštu a známky, soudnictví, lékárnu, čerpací stanici, nádraží, televizní stanici a rozhlas vysílající v několika jazycích. Vydává vlastní

vlivný deník „*Osservatore Romano*“. Počet jeho stálých obyvatel činí okolo 900 osob, ale pracuje v něm přes tři tisíce zaměstnanců žijících mimo Vatikán. O bezpečnost a veřejný pořádek se stará legendární Švýcarská garda spolu s vatikánským četnictvem.

Hlavou státu je papež, který má v rukou plnou zákonodárnou, soudní a výkonnou moc. Jako hlavní poradní orgán působí kardinálské kolegium, které po papežově

smrti volí jeho

nástupce.

Právní systém se opírá

o církevní právo

a pokud je

Papežství neboli úřad vykonávaný papežem, je koncepce, která se do současné podoby vyvinula z tradice související se životem, kázáním a umučením apoštola Petra. Papež má i další tituly, o kterých většinou nevíme. Je **Biskupem římským**, **Zástupcem Ježíše Krista na této zemi**, **Nástupcem hlavního apoštola Petra**, **Nejvyšším knězem celé církve** (Pontifex Maximus), **Patriarchou Západu** (papež je jedním z několika patriarchů, jejichž kořeny pocházejí přímo od apoštolů, ostatní patriarchové působí např. v Jeruzalémě, v Konstantinopoli, Alexandrii, v Lisabonu apod.), **Primasem italským**, **Arcibiskupem a metropolitou římské provincie**, **Suverénem Vatikánského městského státu** (je politickým vládcem nezávislého území, tento titul byl ustanoven v roce 1929 lateránskou smlouvou uzavřenou mezi papežem Piem XI. a Mussolinim, od 8. století až do roku 1870 vládl papež tzv. papežskému státu v Itálii), **Služebníkem Božích služebníků** (papež Řehoř I. Veliký z let 590 až 604 přijal duchovní titul „*Servus Servorum Dei*“ na znamení toho, že biskup je tím, kdo se snaží „podrobit sám sebe spíše než své bratry“ a být „kazatelem, nikoli pánem“).

nelze použít, postupuje se podle zákonů platných v Římě. Vatikán disponuje plným uznáním podle mezinárodního práva a může uzavírat mezinárodní úmluvy. Pouze Svatá stolice může vysílat a přijímat diplomatické zástupce a udržuje oficiální diplomatické styky s více jak 170 státy světa.

Během dvaceti bouřlivých století lze za legitimně zvolené nástupce sv. Petra považovat 262 hlav katolické církve. Ne vždy

2

zasedli na posvátný stolec papežové, kteří důstojně reprezentovali tento úřad. Ve středověku byla volba papeže silně ovlivňována bohatou a mocnou a dekadentní římskou aristokracií, později také evropskými panovníky. Jak uvádí R. P. Mc Brien, profesor teologie na University of Notre Dame (autor knihy *Životy papežů*), mezi nimi najdeme světce, pastýře, politiky, reformátory, ale bohužel také pár darebáků. Např. Sergius III. (904 - 911) nechal zavraždit svého předchůdce Lva V. a během svého pontifikátu se především řídil příkazy mocných římských rodin, Jan XII. (955 - 964) byl zvolen ve věku pouhých 18 let a vedl jeden z nejnemravnějších životů. Nebylo jich mnoho a je škoda, že vrhají stín na odkaz těch, kteří se odkazu sv. Petra nezpronevěřili. Většina papežů prvního tisíciletí byla považována za světce. Sixtus II. (257-258) byl popraven císařskými vojáky při sloužení mše, když před tím odmítl opustit své stádečko. Jedním

z největších byl Řehoř I. Veliký (590 – 604), jenž se hluboce zajímal o chudé a měl trvalý vliv na formování pastorálního úřadu biskupů i kněží v následujících stoletích. Jedním z největších reformátorů byl Řehoř VII. (1073 – 1303), ze všech sil vystupoval proti svatokupectví, církevní zkaženosti a zasahování světských panovníků do vnitřních záležitostí církve. Osobnostmi, které se pozitivně zapsaly do církevních dějin v době protireformace, se stali také Pavel III. (1534 – 1549), Pavel IV. (1555 – 1559), Pius IV. (1559 – 1565), Pius V. (1566 – 1572) a Řehoř XIII. (1572 – 1585), řada jejich reforem obstála až do poloviny 20. století. Poslední velcí papežové – reformátoři, mezi nimi zejména Jan XXIII. (1958 – 1963), měli velký vliv na současnou transformaci církve. To nepřímě inspirovalo celý svět, proto byl také tento papež oslavován za své úsilí o zachování míru (podařilo se mu mezi jiným ovlivnit svým postojem dokonce i sovětského vůdce Nikitu Chruščova během kubánské krize). Na Jana XXIII. navázal svými aktivitami Jan Pavel II. (např. podle M. Gorbačova přispěl k urychlení rozpadu tzv. sovětského impéria a pádu železné opony), který se pro zachování míru a na urovnání válečných konfliktů na celém světě angažoval více nežli řada předních světových politiků.

Papežové sídlí ve Vatikánu od 14. století, kdy se vrátili z exilu v Avignonu. Jejich dřívější sídlo Lateránský palác byl v ruinách. Důležitou roli při rozhodování o novém sídle hlavy církve hrála právě přítomnost hrobu apoštola sv. Petra a jeho posláním daném mu samotným Ježíšem – „...*ty jsi Petr, a na té skále zbuduji svou církev a brány pekla ji nepřemohou. Dám ti klíče království nebeského, a co odmítneš na zemi, bude odmítnuto v nebi, co přijmeš na zemi, bude přijato v nebi.*“ (Evangelium sv. Matouše 16,18-19).

Území na pravém břehu Tibery bylo nazýváno Ager Vatacanus a už od pradávna bylo považováno za posvátnou půdu. Byla to tajuplná bažinatá oblast, podle starých římských historiků plná obrovských hadů a hlasů bohů. Tito historikové odvodili jméno Vaticanum ze slova „vates“, což byl svatý věstec, který prý těmto hlasům rozuměl. Antický římský historik a spisovatel Plinius se zmiňuje o starobylém dubu, který ještě za jeho života stál, a na kterém byla bronzová etruská písmena náboženského významu. Později za císařského Říma zde nejdříve stály chrámy zasvěcené východním pohanským božstvům a jejich oslavné rituály byly tak divoké, že se nemohly uskutečňovat v samotném městě. Vysušení tohoto území v 1. století n.l. a převod do císařského majetku umožnilo jeho zástavbu. Postupně tu vznikaly chrámy římských bohů, hrobky, mauzolea, vodotěsný stadion pro gladiátorské vodní boje a především pověstný Caligulův cirk s obeliskem, který dostavěl císař Nero (54-68). Za krutého mučení zde bylo v roce 64 n.l. zabito nespočetné množství křesťanů, když je císař Nero křivě obvinil z ničivého zapálení Říma.

Mezi mučedníky byl rovněž svatý Petr. Po svém osvobození z jeruzalémského vězení se odebral do Říma, kde založil v roce 42 n.l. křesťanskou obec a byl až do své smrti jejím biskupem. Načas získal i přízeň císaře Claudia. Určitý čas cestoval také po Středomoří a Dálném východě, kde všude hlásal učení Kristovo, o čemž svědčí apoštolské listy. Do Říma se vrátil za panování císaře Nera, záhy byl zatčen a společně se sv. Pavlem uvržen do vězení pod Kapitolem. Zde strávil 9 měsíců. Vojáky Processa a Martiana, kteří ho hlídali, obrátil na křesťanskou víru a ti ho propustili z vězení. Po dlouhém přemlouvání opustil Řím, ale cestou na místě dnes zvaném Sancta Maria ad passus ho potkal Kristus a Petr se ho památnými slovy zeptal „*Quo vadis Domine?*“ (Kam kráčíš pane?). Kristus na to odpověděl, že do Říma, aby se nechal podruhé ukřižovat. Petr to pochopil jako výzvu k návratu. V Římě se setkal s Pavlem a oba byli opět uvrženi do vězení a ve stejný den 29. června 67 umučeni. Pavel byl sťat a Petr na své vlastní přání ukřižován hlavou dolů. Svými žáky Marcelem a Apuleusem byl pohřben na severovýchodní straně vatikánského pahorku do části vyhrazené pro chudé pohany.

Na počátku 4. století nechal císař Konstantin Veliký (306-337) zasypat město mrtvých, vyrovnat úpatí pahorku a vybudovat nad hrobem sv. Petra baziliku, kterou posvětil papež Sylvester I. 18. listopadu 326. Přestože bazilika byla vícekrát opravována a přistavována, hrozila zhroutilím. Proto v roce 1450 započal papež Mikuláš V. stavbu nového chrámu, ale po jeho smrti se práce zastavily. Už v roce 1377 byl na Vatikánském pahorku postaven papežův palác, v roce 1473 se začalo se stavbou Sixtinské kaple, v 16. století byl na návrh Raffaela Santima postaven papežův byt. Dnes má Vatikán přes 1 000 sálů a místností.

Z pověření papeže Julia II. 18. dubna 1506 začal známý architekt Bramante postupně bourat starou baziliku a budovat novou. Na její výstavbě se podílelo mnoho umělců, problémem už bylo dohodnout se na jejím půdorysu. Část se jich stavěla za podobu řeckého kříže a část chtěla kříž latinský. Nakonec rozhodl papež Pavel V., že chrám bude mít formu kříže latinského. Vznikla nová ohromná budova na ploše 15 000 m² s místem pro 60 000 lidí. Chrám se stavěl 120 let. Na jeho impozantní podobě se především podepsal Michelangelo, který navrhl obří kopuli dominující siluetě města, vysokou 132 m a z hlediska tehdejší stavební techniky pokládánou za zázrak. Jeho rukopis je znát na struktuře kostela včetně masivních sloupů a velkolepých oken. Dvoupatrová travertinová fasáda chrámu od Carla Maderny je dnes také známá po celém světě. Do portorika vede 5 vchodů, rovněž tak do samotného kostela. Z centrální lodžie dává papež o Vánocích a Velikonocích své požehnání *Urbi et Orbi* („městu a světu“). Odtud se také vyhlašuje slavné *habemus papam* („máme papeže“).

Přímě nad prostředním vchodem jsou zbytky slavné mozaiky „Ježíš krácející po vodě“ od Giotta, zdobící před tím ještě Konstantinovu baziliku. Z ní jsou rovněž prostřední bronzové dveře a hned za nimi velký porfyrový kruh, kde klečel Karel Veliký a další jeho následovníci při

korunovaci na císaře (Karel IV. – 5.4.1355). V hlavní lodi směrem k hlavnímu oltáři jsou na podlaze bronzové pruhy označující délky jiných slavných katedrál (do podlahy je vytesal známý papežský astronom Filippo Luigi Gili), je zde uvedena rovněž naše katedrála sv. Víta.

Uvnitř chrámu je 45 oltářů, množství kaplí a hrobek. Barokní interiér baziliky, který z velké části vytvořil Bernini, je úchvatný. Pozornost zaujme ihned jeho obrovský bronzový baldachýn nad hlavním papežským oltářem. Je vysoký 27 m a byl odlit z 927 tun kovu (pocházejícího z portika Pantheonu). Mramorové reliéfy na podstavcích sloupů zobrazují rodící ženu a její měnící výraz, na konci je usmívající miminko. Kolem dokola je zábradlí s 95 věčnými světly, zcela dole je hrob sv. Petra. Dojem je umocněn Michelangelovou kopulí, která se prostírá ve výšce nad ním.

Bernini je autorem rovněž 4 soch v nadživotní velikosti (4,8 m) – sv. Longinus (na soše je kopí, jímž byl Ježíšovi probodnut bok), sv. Ondřej (socha obsahuje světcovu lebku), sv. Veronika (na pilíři se sochou je umístěn šátek, jímž osušila Ježíšovu tvář) a sv. Helena (na pilíři je kousek z Ježíšova kříže) - umístěných ve 4 výklencích nosných sloupů, o které ho požádal papež Urban VIII.

Vedle pilíře se sochou sv. Longina je krásná bronzová socha sv. Petra (ze 13. stol., sochař Arnolf di Cambio). Pověst říká, že splní přání prosebníka, pokud mu pohladí jeho pravou nohu, má takový věhlas, že návštěvníci svým hlazením ho málem připravili o prsty na nohou. Proto na ni dostal kovovou botičku a už i ta je značně opotřebovaná. Když se k soše obrátíte zády a podíváte se vlevo, uvidíte oltář našeho sv. Václava.

Všechny obrazy až na 2 výjimky (stropní freska nad Pietou a olejový Cortonův obraz v kapli Nejsvětější svátosti) jsou mozaikovými kopiemi slavných děl z jiných kostelů nebo Vatikánských muzeí. Úžasné jsou 4 mozaiky pod kupolí nad nosnými pilíři, které zobrazují evangelisty. Jejich rozměry vyřezávají dech, pero sv. Lukáše např. měří 1,5 m. Latinský nápis po obvodu základny kupole je výše uvedený citát z evangelia sv. Matouše.

Jedním z největších zážitků je nádherná mramorová **Pieta** od Michelangela. Vyzařuje tolik smutku, bolesti a duchovní čistoty, že je těžké pochopit, jak mohl vytvořit tak dokonalé dílo už ve svých 24 letech. Socha od doby, kdy ji poškodil vandal, je chráněná neprůstřelným sklem. Nelze ji přehlédnout, nachází se v první kapli pravé boční lodě.

V chrámu je pohřbeno 147 papežů a některé jejich hrobky jsou umělecky velmi zajímavé. Mezi ně patří opět Berniniho pozdní velkolepé dílo – hrobka papeže Alexandra VII. (za pilířem se sv. Veronikou).

Kdo netrpí klaustrofobií a snáší výšky, ať rozhodně vystoupí do kopule chrámu. Odtud si můžete teprve skutečně uvědomit obrovské rozměry kostela. Po úzkých schodech se dostanete až na ochoz lucerny na vrcholu kopule, odkud je nezapomenutelný výhled.

Navštívili jsme rovněž kryptu pod bazilikou, kde jsou hroby mnohých papežů (je tu také hrobka Jana XXIII.). Od doby, kdy je tu pohřben Jan Pavel II., stává se krypta doslova poutním místem a musíte si vystát poměrně velkou frontu. Jeho hrob je prostý, tvoří ho pouze bílá mramorová deska s jeho jménem a daty. Nachází se nedaleko hrobu sv. Petra. Je osvětlen, na něm jsou spousty květin a dopisů od návštěvníků. My jsme měli to štěstí, že tam byla zrovna návštěva polského pěveckého sboru, který mu přijel zazpívat. Nastalo tam naprosté ticho, policisté nás nechali v klidu postát, dojetí jsme podlehlí všichni. To Švýcaři na nás byli u východu z chrámu daleko přísnější. Nenechali se vyfotografovat, museli jsme rychle uvolnit cestu a pozorovat je až z uctivé dálky. Neustále byli v pohybu, v krásných barevných tradičních uniformách (prý je navrhl Michelangelo) se stali předmětem obdivu mnoha návštěvníků (zvláště fascinovali

Japonce).

Samotný chrám a ostatní cenné části Vatikánu jsou přísně chráněné. Při vstupu do chrámu sv. Petra procházíte důkladnější kontrolou jak na letišti. Je lépe všechny kovové předměty nechat v autobuse, větší batohy musíte nechat v místní šatně.

Vatikánské náměstí, které je pokládáno za mistrovské architektonické dílo, vytvořil na žádost papeže Alexandra VII. opět Bernini (v letech 1656 – 1657). Vejde se sem pohodlně 300 000 lidí. Náměstí má tvar oválu, symbolické otevřené náruče. Po obvodu je vroubeno 4 řadami 284 dórských sloupů, s 88 dalšími pilíři, na balustrádě nahoře stojí 140 soch světců shlížejících dolů na náměstí. Ježíš, Jan Křtitel a 11 apoštolů korunují fasádu baziliky. Uprostřed je obelisk se 2 fontánami (jednu navrhl Bernini a druhou Carlo Maderna). Sám obelisk je historickým skvostem. Do Říma byl přivezen pro círk císařů Caliguly nebo Nera ve 40. letech n.l. (jeho původ není přesně znám, podle jedné z teorií vznikl za panování faraóna Amenemheta II.). Z původního místa v cirku ho nechal na Svatopetrské náměstí přemístit v roce 1585 papež Sixtus V. Bylo k tomu zapotřebí 900 mužů, 140 koní a několika desítek obřích navijáků. Jedním z důvodů bylo také to, že obelisk byl němým svědkem umučení mnoha křesťanů i samotného sv. Petra v cirku. Je také ojedinělý tím, že se nikdy nezhroutil a ani nikdy nebyl stržen. Uprostřed mezi obeliskem a každou z fontán je na zemi

kamenná deska na které je napsáno „Centro del Colonnato“. Když se na ni postavíte a podíváte se na kolonádu, jsou 4 řady sloupů v perfektním zákrytu, jako by kolonádu tvořila jedna řada.

Nesmírně cenná je vatikánská knihovna, obsahuje na 65 000 rukopisů, z větší části řeckých a latinských a přes 350 000 tištěných knih.

Vatikánská muzea jsou rozlehlá a nelze si je důkladně prohlédnout při jedné návštěvě, proto je dobré vybrat si to, co chceme vidět a jít přímo tam.

Velká cenná sbírka obrazů, které papežové shromažďovali celá staletí je uložena v **Pinakótece. Stanze di Raffaello** jsou 4 komnaty, jejichž vymalováním pověřil papež Julius II. v roce 1508 tohoto známého umělce proto, že mu tehdejší papežské komnaty příliš připomínaly neblahého předchůdce Alexandra VI. Borgiu a jeho rodinu. Jednou z nejkrásnějších je **Stanza della Segnatura**, která byla Juliovou knihovnou a proslavili ji 2 Raffaellovy obrazy „Disputace o nejsvětější svátosti“ a „Aténská škola“. O kousek dál se nachází soukromá kaple papeže Mikuláše V., kterou vyzdobil freskami florentský umělec Fra Angelico. Za prohlídku rozhodně stojí **Muzeo Pio-Clementino**, kde se nachází velká sbírka antických soch. Mezi specializovaná muzea patří Egyptské muzeum, Etruské muzeum a Gregoriánské muzeum, ve kterém jsou řecké a římské umělecké sbírky, křesťanské starožitnosti jsou vystaveny v muzeu Pio-Christiano. Vatikánské galerie mají 3 části, v první uvidíme nádherné svícny, ve druhé tapisérie a ve třetí fresky s mapami Itálie a území patřících církvi (v letech 1580 – 1583 je nechal vymalovat papež Řehoř XIII.). Nádherné jsou také Vatikánské zahrady se středověkým hřbitovem, fontánami a velkými budovami (vládním palácem, Audienčním sálem, Papežskou akademií věd a dalšími), prohlídka trvá asi 2 hodiny.

Nakonec jsem si nechala **Sixtínskou kapli**, která je nejen uměleckým skvostem, ale odehrávaly se tu dějiny. Postavil ji během vlády papeže Sixta IV. (1471-1484) Giovanni di Dolce, byla soukromou kaplí papežů. Po tři staletí se zde odehrávají konkláve, při kterých se volí papeži.

Umělecky ji nejvíce proslavily nástěnné a stropní fresky, které jsou považovány za vrchol renesančního a světového umění. Dlouhé boční stěny vyzdobili v 15. století význační malíři – Pinturicchio, Botticelli a Signorelli. Všichni pocházeli z Toskánska nebo Umbrie, ale v té době se díky velkému vlivu papežství přesunulo kulturní centrum z Florencie do Říma. Stěnu vlevo od Posledního soudu zdobí náměty ze Starého zákona - Scény z Mojžíšova života, Potrestání Kórácha, Dátana a Abiráma od Botticelliho, Poslední dny Mojžíšovy od Signorreliho. Na pravé straně jsou zobrazeny příběhy z Nového zákona - Ježíšův křest od Pinturichia, Pokušení Krista od Botticelliho, Povolání Petra a Ondřeje od Ghirlandaia, Ježíš předává Petrovi klíče od Perugina.

S prohlídkou slavného Michelangelova stropu je nejlépe začít u oltáře. Maloval ho 4 roky vleže na ležení, které si sám pro tento účel sestrojil a skoro u toho oslepl (doporučuji shlédnout starší americký film s tímto námětem. „Ve službách papeže“). S nadlidským úsilím, pronásledován bolestmi na strop kaple namaloval tři sta postav a vytvořil obrazovou báseň o stvoření jako o Božím daru. Jeho obraz Boha Stvořitele je tu natolik podmanivý, že přes svůj fyzický vzhled a sílu je současně také vnímán jako symbol nadpřirozena.

Ve střídavě větších a menších obdélnících jsou namalovány obrazy: Oddělení světla a tmy, Stvoření Slunce a měsíce, Oddělení vody a souše, Stvoření Adama (patří k nejkrásnějším částem), Stvoření Evy z Adamova žebra, Prvotní hřích, Oběť Noemova, Potopa světa a Opilý Noe. Do své monumentální malby Michelangelo také zařadil 40 generací Kristových předchůdců, počínaje Abrahamem. Kolem centrálních výjevů jsou vyobrazení střídavě proroci a Sibyla, v trojúhelníkových lunetách mezi nimi předkové Ježíše Krista a ve 4 velkých rohových lunetách jsou scény ze Starého zákona.

Strop byl odhalen roku 1512 na svátek Všech svatých, kdy papež Julius II. zde sloužil mši. Lidé, kteří se sem nahnuli, nadšeně zdravili Michelangela jako největšího žijícího umělce.

Čelní stěnu kaple zabírá Michelangelův Poslední soud. Objednal si je papež Pavel IV., je to největší freska namalovaná v 16. století, byla dokončena po pěti letech v roce 1541.

V roce 1527 byl císařem Karlem V. vypleněn Řím a německá vojska ovlivněná protestantskou propagandou, že Řím je „dívka babylonská“ a papež je Antikrist, způsobila za 9 měsíců ve městě strašlivou poušť. Byly zabity tři tisíce římských občanů, zničeno bezpočet uměleckých děl a značná část archivů středověké Evropy. Proto Poslední soud zachycující jeho představu konce lidstva (tak jak strop jeho začátek) odráží hrůzu z násilností a drancování Říma. Kristus zde s přísnou soustředěnou tváří se obrací k zavrženým a zvedá ruku, aby je zavrhl. Maria, matka církve se vedle něho choulí do pláště, protože prožívá velký smutek zapříčiněný lidským odloučením od Boha. Krista obklopují světcí a zástupy lidí, kteří se radují ze své spásy (dva z nich jsou vytažováni mezi vyvolené za rúžence, což je jednoznačné protiluteránské stanovisko). Pod jeho

nohama troubí sedm andělů na trubky Posledního soudu, mezi nimi svatý Michal s knihou, v nichž jsou zapsána jména vyvolených. Na pravé straně jsou odsouzení stahováni do pekla. Mezitím Charón se lví tváří zuřivě útočí na duše, které ďáblové zahnali do jeho pramice. Traduje se, že během slavnostního odhalení fresky papež padl na zem a prosil, aby byl před soudem spasen.

K Vatikánu patří rovněž **Andělský hrad** (Castel Sant'Angelo). Má bohatou historii, nechal ho postavit římský císař Hadrián jako své mauzoleum (stavba byla zahájena roku 123 n.l. a dokončena o 16 let později už po císařově smrti). Silné zdi odolaly v roce 537 gótským útokům a město, ani přes silné obléhání, nebylo dobyto. Z mauzolea se tak stala pevnost. Když v Římě v roce 590 vypukl mor, papež Řehoř Veliký při procesí spatřil nad mauzoleem archanděla Michaela, jak zasouvá meč do pochvy, čímž naznačil, že je pohroma je odvrácena. Papež pak nechal postavit na vrchol mauzolea sochu archanděla Michaela a od té doby se hrad nazývá Andělský. Jako mohutná pevnost sloužila papežům k ochraně (zejména v roce 1527 během známého vyplnění Říma) a také jako vězení. V roce 1450 se most vedoucí k hradu pod tíhou poutníků zhroutil a mnoho jich zahynulo. Obnovený most byl vyzdoben sochami andělů na návrh Berniniho, on sám vytvořil jen dvě (nyní jsou nahrazeny kopiemi, původní sochy jsou umístěny v římském kostele Sant'Andrea delle Fratte). Andělský hrad je také dějištěm finále slavné Pucciniho opery Tosca – z žalu nad smrtí zastřeleného milence se hrdinka vrhá z hradního ochozu dolů do vod Tibery.

Andělský hrad jsme viděli jen zvenčí, opravuje se. Podobnou smůlu jsme měli i s prohlídkou Vatikánu. Díky známé knize Dana Browna „Andělé a démoni“ je Vatikán a Řím doslova přecpán turisty. Přestože jsme tam byli v pondělí, kdy bývá nejméně návštěvníků, fronty byly několikahodinové, na Vatikánské muzea a Sixtinskou kapli se čekalo čtyři a půl hodiny, takže na samotnou prohlídku vzhledem k zavíracím dobám už nezbývalo moc času. Vybrali jsme si proto chrám sv. Petra a jeho okolí a užili jsme si to. Sixtinská kaple byla můj sen, neviděla jsem ji, ale mám proto důvod se do Říma vrátit.

Oproti Itálii a Římu je Vatikán oázou klidu a pořádku, funguje tu organizace. Za těch pár hodin, co jsme tam byli, vozy několikrát odvážely odpadky (jinde, zvláště v Neapoli se jich kupí hromady přímo u komunikací), všude bylo čisto, občerstvení není předraženo a takřka bez front. Nebojíte se zajít na WC, všude jsou k dispozici potřebné informace. Kromě front na prohlídky chrámu sv. Petra a Vatikánských muzeí se Sixtinskou kaplí není nic, co by vám kalilo zážitek z prohlídky místa, které je v současné době zařazeno mezi největší poklady světové kultury.

1 – Vatikán, 2 – Papež Benedikt XVI., 3 – Švýcarská garda, 4 – Basilika sv. Petra, 5 – Hrob Jana Pavla II., 6 – Vatikánské náměstí, 7 – Sixtinská kaple, 8 – Andělský hrad

(Podklady z publikace „Řím“ z nakladatelství National Geographic)

B.H.

VELEHRAD 3. 7. - 7. 7. 2007

Už po jedenadvacáté. se skupina dolnočermenské mládeže vydala na Velehradskou pouť. Jako každý rok i letos zde byl pěkně nabytý program. Hned ve středu večer byl Koncert lidí Dobré vůle, kde vystoupili No Name, Ewa Farna, ... adorace a půlnoční mše. Ve čtvrtek dopoledne nás slavnostní poutní mše, kterou sloužil státní sekretář sv. otce a mimochodem byla s latinskou liturgií. Odpoledne jsme se šli pak vykoupat k rybníku, ale koupali se jen otužilci, protože byla zima. V pátek jsme podnikli celodenní výlet po kraji. A v sobotu jsme se smutni odebrali domů, ale ještě před odjezdem jsme se

stavili na koupališti. Bylo to tam fakt super a je mi líto všech, kteří tam s námi nemohli být.

B.

NÁBOŽENSKÝ ŽIVOT U NÁS

V minulých dobách byla naše vesnice ryze křesťanská. Lze to poznat podle toho, co se zde vykonalo v této věci. Přišla však doba nová, říkají jí pokroková, ta silně postihla katolickou víru a zařídila za 40 let pomalu její likvidaci.

Dnešní situace u nás je poněkud příjemnější než v letech nedávno minulých. Vítejme na službách Božích zde v kostele i lidi z Petrovic, Kunčic, Orlice i z Čermné. Velice nás těší přítomnost mnoha dětí, což je dobrá věc pro budoucnost. S potěšením jsme uvítali nový kostelní sbor dětí, který doprovází mše svaté hrou na kytaru a sbor dospělých pod vedením Marie Pecháčkové při obřadech pohřbů. Tyto sbory zde vždy byly, ale už ti lidé nežijí.

Jsou tu ochotní nadšenci, kteří se starají o kostel, ať jeho úklid, či výzdobu květinami, a to paní Krejsová a paní Vágnerová. Dříve tuto práci zastávaly paní Mlynářová a Stejskalová. Dlouhou dobu vykonával službu zvoníka Jarda Ryšavý. Pomocí a radou s pohřbem rád poslouží pan Čada. Spolehliví ochránci kostela jsou kostelnice paní Maříková a správce Jan Moravec. Nesmíme zapomenout na službu mnoha ministrantů. Velikou posilou je i varhanice Marie Marková a její zpěvy při mši svaté. Víme však, že na veškeré této činnosti má velkou zásluhu náš pastýř Otec Pavel, který věnuje hodně času našemu kostelu. Pro nás starší nám slouží mše svaté, hlavně v sobotu s nedělní platností, a nemusíme do Čermné.

Na úpravách vnitřku kostela i obnově omítky a střechy se podílel bývalý správce kostela Olda Rybka a předseda MNV Josef Šípek. Při práci se zúčastnilo také mnoho dobrovolníků, kteří odpracovali moře hodin, přestože tehdy nebyla příznivá doba pro církev. Všechny ty nezmary, co nám režim činil, nás poznamenaly a hlavně naše děti. Všichni to pamatujeme, o tom nebudu psát, snad je to zaznamenáno v obecní kronice. Je naše přání ty špatné roky smazat. Dříve zde pracoval správce, účetní a hospodář v jedné osobě, který vše spravoval. Pamatuji si, že jsem s otcem počítal drobné z „měšejčka“ a šel jsem s nimi k panu Podlázlovi vyměnit je za velké a vždy mi dal bonbón od cesty.

Dnes se stará o náš kostel sv. Jana Křtitele farnost Dolní Čermná a stará se dobře. Každý týden vychází farní zpravodaj Poutník, vydávaný Otcem Pavlem a jeho redakcí, jsou mše svaté za zemřelé, návštěvy nemocných, vánoční koncerty,... a máme WC u kostela. Ještě připomenu výročí 100 let kostela, zhotovení zvonění zvonů na elektriku a osvětlení kostela zvenčí. Vám, kteří jste se na tomto díle podíleli a podílíte, patří „zaplat“ Pán Bůh“.

Ze současnosti K.M. Verměřovice

Ahoj děti!

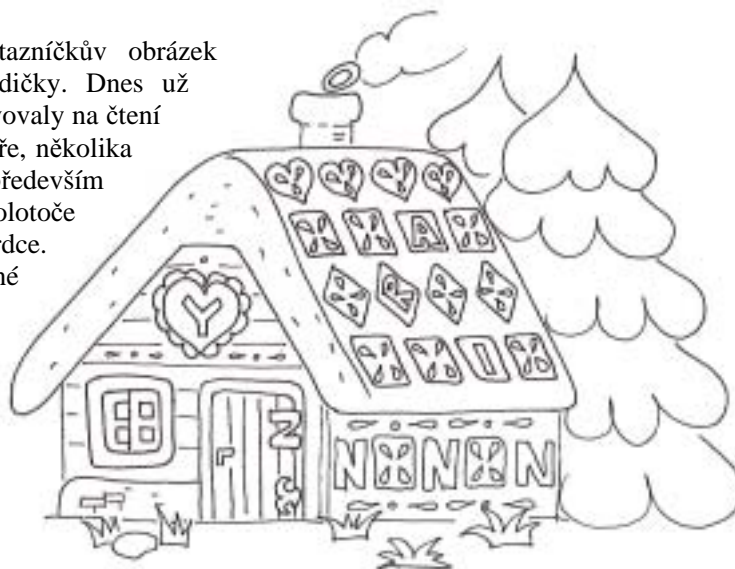
Tak, jako má všechno svůj začátek a konec, mají ho i prázdniny. Dnešní neděle je právě tou poslední prázdninovou. Neměl by to ale být nějaký důvod ke smutku. Vždyť po chvílích volna a odpočinku se s načerpanou silou pustíte do učení, čekají na vás nové zážitky, na někoho nové prostředí i noví kamarádi. Ale hlavně spousta možností se mnohému naučit. Určitě by bylo pěkné v modlitbě za prázdniny poděkovat a poprosit také o ochranu v novém školním roce.

Věřím, že jste si o prázdninách letní Otazníčkův obrázek vybarvily a našly v něm všechny klíče a lodičky. Dnes už budete hledat písmenka, aby se vaše oči připravovaly na čtení

ve škole. A protože se nám blíží také pouť na Mariánské Hoře, několika myšlenkami si jí povšímneme. Pro někoho pouť představuje především cestu, putování na poutní místo. Pro jiného zase více kolotoče a houpačky a další atrakce, ale také sladkosti a perníková srdce. Určitě záleží na věku. Je jasné, že jiné představy mají děti a jiné dospělí. My si z té pouti vypůjčíme právě ten voňavý perník, který dovede přilákat všechny, a postavíme z něj chaloupku. Mezi perníky budete hledat deset písmen, složíte z nich jedno slovo a to vám prozradí, co si připomínáme spolu s Pannou Marií při poutní slavnosti na Mariánské Hoře.

A při hledání písmen neloupejte moc perníčků, ať vás nezaslechne zlá ježibaba.

(Otazníček)

Pro starší:

I pro vás starší tady bude malá rozcvička pro mozkové závity. Podíváme se trochu na postavu svatého Václava, jehož svátek slavíme na konci měsíce září, přesně 28. 9. V textu se pokuste doplnit chybějící slova. Pokud budete váhat, použijte nápovědu, kde jsou všechna slova abecedně seřazena.

Václav pocházel z rodu -----. Byl synem knížete ---- a kněžny -----. Jeho život spadá do první třetiny ---- století. Víme, že obrovský vliv na jeho výchovu měla jeho babička – svatá -----. Měla na Václava čas, věnovala mu pozornost, lásku a péči. Vyprávěla mu o Pánu Bohu, o tajemství proměňování při mši svaté a o mnoha dalších důležitých věcech, takže ve Václavovi zasadila semínko, které vyklíčilo v mohutný strom křesťanské víry. Od babičky se Václav naučil také poznání, že práce na vinici i na poli, když se sklízí víno a obilí, je nejen důležitá, ale vlastně posvátná.

Václav byl panovník pevný, rozhodný a vždy se opíral o hlubokou -----.
Žil opravdově svou vírou, takže se snažil v každém člověku vidět obraz samotného -----.
Snažil se ----- skutkem pomáhat i chudákům, o čemž se dovídáme z legendy o ----- ve sněhu, které Václav za sebou zanechával, když nesl chudákovi v lese na zádech -----.

Václav vládl vlídně, moudře a spravedlivě, nechtěl svůj lid vést do válek.
Když už se musel postavit proti nepříteli -----, nechtěl, aby zbytečně umírali mladí muži a nabídl souboj jen mezi oběma panovníky. Nepřítel přijal, ale odzbrojila ho přítomnost ----- po Václavově boku.

Mladší Václavův bratr ----- nemohl snést toto vlídné panování svého bratra a chtěl vládnout sám pevnou rukou, tvrdě, nemilosrdně a z pozice vyvolávající strach.

Nakonec ukončil Václavovo panování ----- u ----- kostela ve -----.

Svatý Václav – kníže a ----- české země je pochován ve ----- kapli chrámu svátého Víta v -----.

(podle Kytice z královské zahrady I. Renče)

Obrázky a text z knížečky Svätý kníže Václav P. Piťhy:

Svatý Václav pečie hostie

Svatý Václav váží vodu ze studny

Svatý Václav prosívá mouku

(kresby z Velislavovy bible)

(EJ)

Nápověda:

ANDĚLÉ, BOLESLAV, BŮH, DESÁTÉ, DĚDIC, DOBRÝ, DRAHOMÍRA, DŘÍVÍ, DVEŘE, LUDMILA, MODLITBU, PRAHA, PŘEMYSLOVCI, RADSLAV, STARÁ BOLESLAV, STOPY, SVATOVÁCLAVSKÁ, VRATISLAV I., VRAŽDA.

Řešení z minulého Poutníka:

R	N	Z	Ň	A	P	D	I	Y
Ň	D	A	N	Y	I	R	P	Z
Y	P	I	Z	R	D	N	Ň	A
A	Y	D	I	Ň	R	P	Z	N
Z	I	P	A	D	N	Ň	Y	R
N	R	Ň	P	Z	Y	A	D	I
P	Z	R	Y	N	Ň	I	A	D
I	A	N	D	P	Z	Y	R	Ň
D	Ň	Y	R	I	A	Z	N	P

SPOLEČENSKÁ RUBRIKA:

V září 2007 oslaví:

84 let	paní Helena Vašíčková	z Dolní Čermné
82 let	paní Jarmila Menclová	z Dolní Čermné
82 let	pan Jaroslav Šebrle	z Dolní Čermné
79 let	pan Václav Vávra	z Horní Čermné
77 let	pan Josef Nastoupil	z Dolní Čermné
76 let	paní Jarmila Mikulová	z Dolní Čermné
74 let	paní Marie Havlová	z Dolní Čermné
74 let	pan Oldřich Dostál	z Dolní Čermné
72 let	paní Ludmila Hubálková	z Verměřovic
65 let	pan Ladislav Pecháček	z Dolní Čermné
65 let	paní Vladimíra Jansová	z Dolní Čermné
65 let	pan MVDr. Václav Filáček	z Dolní Čermné
60 let	paní Zdeňka Vacková	z Dolní Čermné
60 let	pan Václav Formánek	z Petrovic

Všem oslavencům jménem farnosti i jménem svým srdečně blahopřeji a vyprošuji Boží požehnání a pevné zdraví do dalších let.

Výročí 50 let společného života:

Dne 5.července 2007 oslavili v Dolní Čermné svoji zlatou svatbu manželé Ludmila a Josef Marešovi z Dolní Čermné. Manželům Marešovým k jejich zlaté svatbě ze srdce blahopřeji a vyprošuji Boží pomoc a potřebné zdraví do dalších let společného života.

Byli pokřtěni a stali se členy Kristovy církve:

na Mariánské Hoře	12. 8. 2007	Johana Ester Gajdošová	z Prahy 5
ve Verměřovicích	26. 8. 2007	Tomáš Hlavsa	z Verměřovic

Rodičům výše uvedených dětí rád blahopřeji a vyprošuji všechny potřebné milosti pro křesťanskou výchovu jejich dítěte.

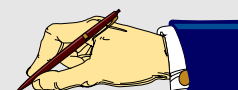
Křesťanský jsme se rozloučili:

v Dolní Čermné 29. 6. 2007 s panem Janem Faltejskem z Dolní Čermné
 v Dolní Čermné 19. 7. 2007 s panem Václavem Peichlem z Dolní Čermné
 ve Verměřovicích 23. 7. 2007 s paní Ludmilou Švecovou z Verměřovic

Pozůstalým ještě jednou vyslovuji křesťanskou účast na jejich zármutku. Na zemřelé budu pamatovat v modlitbách.
 otec Pavel

KULTURNÍ KALENDÁŘ

10. 9. 19.00 hod.	JERUZALÉM V POHYBU aneb videoprocházka po svatém městě S nejkrásnějšími místy Jeruzaléma a se svými zážitky z pracovního pobytu v Izraeli se s vámi hledáčkem kamery podělí Tomáš Černošous. vstupné: 40,-Kč lanškrounský zámek
19. 9. 19.30 hod.	Divadlo Maléry - VEPŘO, KNEDLO, ZELO aneb tři sestry a Pepan Komedie z kravína o touze uniknout z "malého" moravského venkova symbolizovaného vepřovou se zelím do velkého světa. Ola zklamaná životem, Irča plná nadějí, mírně opožděná Maruška a podivín Pepan vám odkryjí své touhy, radosti i strasti na pozadí bučících krav... Hrají: Nikola a Daniela Zbytovské, Barbora Seidlová a Josef Polášek vstupné: 180,- Kč, 200,-Kč lanškrounský zámek
21. 9. 19.30 hod.	Základní umělecká škola J. Pravečka v Lanškrouně a Sdružení rodičů při ZUŠ Vás zve na SPOLEČENSKÝ VEČER S TANCEM setkání učitelů, rodičů, žáků a příznivců školy. V programu vystoupí žáci tanečního a hudebního oboru ZUŠ. Výtěžek večera je věnován na činnost žáků školy. lanškrounský zámek
23. 9. 15.00 hod.	Divadlo GENUS - O KRTEČKOVÍ Všem dětem důvěrně známá postavička ožívá na jevišti a prožívá spolu se svou kamarádkou myškou nejedno dobrodružství. Písničky Leoše Kuby zaujmou dětského diváka a v závěru si mohou děti i dospělí společně s Krtečkem zazpívat své oblíbené písničky. vstupné: 40,- Kč lanškrounský zámek
25. 9. 19.30 hod.	VARHANNÍ KONCERT Michal Novenko – varhany
27. 9. 19.30 hod.	Kostel sv. Václava v Lanškrouně Divadlo Ve středu Vás zve na divadelní představení "S mojí dcerou ne" komedie Antonína Procházky lanškrounský zámek

SLUŽBA LEKTORSKÁ

Září 2007				
2. 9.	Ne	22. neděle v mezidobí	7.30	Bednářovi 285
			16.00	Macháčkovi ml 55
9. 9.	Ne	23. neděle v mezidobí	7.30	Kunertovi 12
16. 9.	Ne	24. neděle v mezidobí	7.30	Řehákoví 283
			16.00	Klekarovi ml 292
23. 9.	Ne	25. neděle v mezidobí	7.30	Hubálkovi 61
			16.00	Motlovi 11
28. 9.	Pá	Sv. Václav	7.30	Moravcovi 267
30. 9.	Ne	26. neděle v mezidobí	7.30	Pecháčkovi 53
			16.00	Jansovi 65

Říjen 2007				
7. 10.	Ne	27. neděle v mezidobí	7.30	Plhákovi 277
			16.00	Macháčkovi M., Z. 55
14. 10.	Ne	28. neděle v mezidobí	7.30	p. Holečková 281
			16.00	Hejlovi 232
21. 10.	Ne	29. neděle v mezidobí	7.30	Mácháčkovi st. 55
			16.00	Macháčkovi 242
28. 10.	Ne	30. neděle v mezidobí	7.30	p. Havlová 247
			16.00	Severinovi 342

INFORMACE, KTERÉ SE MOHOU HODIT:**BOHOSLUŽBY VE FARNOSTECH V OKOLÍ**

Farní úřad	Telefon	Kostel	Mše svaté v neděli
Bystřec	465 642 647	Bystřec Výprachtice Horní Heřmanice	8.00 h. 9.30 h. 11.00 h.
Česká Třebová	465 534 780	Česká Třebová	8.00 h., 18.30 h.
Dolní Dobrouč	465 543 420	Dolní Dobrouč	9.00 h.
Jablonné nad Orlicí	465 642 350	Jablonné nad Orlicí Jamné nad Orlicí	8.00 h. 9.30 h.
Hora Matky Boží - - Králíky, klášter	465 631 744	Hora Matky Boží	8.30 h., 10.00 h., 15.00 h.
Lanškroun	465 322 508	Lanškroun	9.30 h.
Letohrad	465 620 357	Letohrad - náměstí Letohrad Orlice	7.15 h. 10.15 h.
Ústí nad Orlicí	465 523 564	Ústí nad Orlicí Libchavy České Libchavy	7.00 h., 8.30 h. 10.00 h. 10.00 h.

FARNOST DOLNÍ ČERMNÁ – TELEFONNÍ KONTAKTY

Farní úřad Dolní Čermná		465 393 149
farář	P.Pavel Seidl	737 443 792
pastorační asistentka	sr. Ludmila Kubicová	731 604 649
kostelník a správce Mariánské Hory	Antonín Pecháček	465 393 725
kostelník v Dolní Čermné	Josef Mareš	731 604 157
kostelnice ve Verměřovicích	Růžena Maříková	465 641 123
jednatelka chrámového sboru	Magdalena Vašíčková	465 393 233
katechetka, knihovnice	Anna Motlová	739 072 913

POUTNÍ SLAVNOST NA MARIÁNSKÉ HOŘE**Program v sobotu 8. září a v neděli 9. září 2007**

V SOBOTU

v 19.00 h. rytmická mše sv. - za požehnání pro všechny mladé lidi
ve 20.00 h. modlitba křížové cesty – venku na Mar. Hoře, jednotlivá zamyšlení čtou mladí lidé
od 21.00 h. – do 22.00 h. – chvíle občerstvení přítomných poutníků
od 22.00 h. – do 23.00 h. – společná adorace v poutním kostele, zakončená svátostným požehnáním
od 23.00 h. – do 24.00 h. – možnost soukromé adorace v poutním kostele (potom se kostel uzavírá!)

V NEDĚLI

v 7.30 h. mše sv. - za farníky - v poutním kostele
v 10.00 h. mše sv. - za poutníky -v areálu křížové cesty venku před hlavním vchodem do kostela
ve 14.00 h. literárně - hudební pásmo v poutním kostele
v 15.00 h. modlitba křížové cesty v poutním kostele
v 16.00 h. mše sv. - za Miloslavu Fabiánovou, manžela a syna
v areálu křížové cesty venku před hlavním vchodem do kostela

Kostelní sbírka této neděle je určena na potřeby poutního kostela Mariánské Hoře.

Příležitost ke sv. zpovědi:

v poutním kostele od 7.00 - do 12.00 h. a od 13.30 h. – do 17.00 h.

Odjezdy autobusů na Mariánskou Horu:

z Verměřovic: v 6.45 h., 9.15 h. a ve 14.30 h.

Autobus jede z Verměřovic přes Petrovice a zastavuje na obvyklých zastávkách v Dolní a Horní Čermné. Po mši sv. se vrací stejnou cestou zpět.

Tedy odjezd autobusu z Mariánské Hory:

v 8.30 h., ve 12.00 h. a v 17.30 h.

Zprávy z farnosti DOLNÍ ČERMNÁ

22. neděle v mezidobí

2. září 2007

36. týden / 2007

BOHOSLUŽBY V TOMTO TÝDNU:

- 3. září - pondělí** sv. Řehoře Velikého, papeže a učitele církve
18.00 Dolní Čermná – za Jana Applu, rodiče a sourozence
- 5. září - středa** 22. týdne v mezidobí
19.00 Dolní Čermná – za Josefa a Annu Macháčkovy
- 6. září - čtvrtek** 22. týdne v mezidobí
6.45 Dolní Čermná – za Petra Duška a Emila Motla
19.00 Verměřovice – za Annu Výprachtickou
- 7. září - pátek** první pátek v měsíci, zasvěcený úctě Nejsvětějšího srdce Ježíšova
19.00 Dolní Čermná – za Františka Schejbala, bratra Josefa a jejich rodiče
- 8. září - sobota** Svátek Narození Panny Marie
6.45 Dolní Čermná – na úmysl dárce
12.00 Verměřovice – svatební mše svatá, při které budou oddáni:
Marta Marková z Verměřovic a Jan Adamec z Dolní Moravy
19.00 Mariánská Hora – za požehnání pro všechny mladé lidi

9. září - neděle – 23. neděle v mezidobí

dále viz. Program poutní slavnosti na Mariánské Hoře na straně 11.

Příležitost ke sv. zpovědi v tomto týdnu budete mít:

Ve farním kostele: ve středu od 17.00 h. - do 18.55 h., v pátek od 16.00 h. – do 18.55 h., v ostatních dnech se zpovídá vždy 30 minut před začátkem každé mše svaté.

Ve Verměřovicích: ve čtvrtek od 16.00 h. – do 18.55 h.

Akce ve farnosti:

akce	den	čas	hodina	místo
zkouška zpěvu dětské scholy	pondělí	3. 9.	16.15 h.	fara Dolní Čermná
mše svatá pro děti	pondělí	3. 9.	18.00 h.	kostel Dolní Čermná
pravidelná návštěva starších a nemocných farníků před prvním pátkem	čtvrtek	6. 9.	dopoledne	Dolní Čermná
	pátek	7. 9.	dopoledne	Dolní Čermná, Petrovice
adorace před vystavenou Eucharistií	pátek	7. 9.	po mši svaté	kostel Dolní Čermná
zkouška chrámového sboru	pátek	7. 9.	20.00 h.	kostel Dolní Čermná

Pro zasmání (ze soudních síní)

Výtržnost s jasnovidcem jsem úmyslně nevyvolal. Neměl mi ale říkat „pane milej, vy jste byl v životě taky pěkněj trouba“, i když je to pravda.

Při chůzi jsem byl najednou zasažen neznámým předmětem do spodní části své postavy.

Byl tak slušnej, že to přímo svádělo k ráně. Ale dal jsem mu jen takovou jemnou, přímo mazlivou.

Způsob, jak bylo zranění provedeno, je nespolečenský.

Důvod k napadení ten řidič neměl. Vždyť jsem mu jasně naznačoval, že špatně vidí a ne, jak on se domníval, že je blbec.

Když se hádka rozrostla do takových rozměrů, že hrozila vypuknout rvačka, přistoupil jsem k přesvědčování a jmenovaného jsme uklidnil půllitrem do hlavy do bezvědomí.

Vojín Lubomír L. byl samá havěť. Z kapes vyndával malé myši domácí a jednou měl schovanou pod helmou i velkou plnou polní.

Pracovní výkaz vedl pečlivě až na to, že byl podle něho zaměstnán plných 25 hodin denně, což není možné, neb je delší dobu jednorukým.

Na váš dotaz sdělujeme, že K. L. u nás pro krádež trestán nebyl. Pouze rozkrádal socialistický majetek, ale jen v hospodě.

Zmenšila se mi přítelkyně vlivem šera v ten okamžik, kdy jsem viděl z našeho domku vycházet poškozeného, který hladil našeho Azora. Načež ten hlasitě a radostně zaštěkal. To činí pouze u pravidelných návštěvníků, takže jsem je spráskal oba.

vybral js.

POUTNÍK, ZÁŘÍ 2007

Vydává Farnost sv. Jiří Dolní Čermná 1, 561 53 Dolní Čermná

Internet: <http://dolnocermenska.farnost.cz>, e-mail: dolnocermenska@farnost.cz

Uzávěrka příštího čísla je **13. září 2007**, Poutník vyjde **30. září 2007**

Členové red. kroužku: P. Seidl, V. Jansa, E. Jansová, J. Macháčková,

Grafické zpracování: J. Adamec, T. Macháček, T. Bednář, P. Židek. **Za pravopis textu příspěvků zodpovídá uvedený autor.**

Tiskne Tiskárna DOBEL s.r.o., Dolní Čermná 231, Lanškroun, ☎ 465 320 144. Neprodejné, pouze pro vnitřní potřebu.